

растъ. Продължителността на учението трае споредъ подготовката на ученицитъ и характера на професията отъ 2 до 3 години съ 8 работни месеци и най-малко по 8 часа седмично.

За самоопредѣлителъ се въ професията могатъ да се откриватъ и кратковременни курсове, въ които ученицитъ се запознаватъ съ нѣкои новости въ областта на техниката по тѣхната професия.

Свършилитъ практически или срѣдни училища се ползватъ подъ гаранция на държавата съ лесно достъпенъ кредитъ за обзавеждане на професията си.

Заедно съ това значително се увеличи числото на промишленитъ—занаятчийски училища, както отъ страна на държавата, така и отъ страна на търговско-индустриалнитъ камари, окръжнитъ и общински съвети, женскитъ дружества и частни лица. Презъ текущата учебна 1928/1929 година е имало уредени отъ държавата срѣдни, практически и допълнителни училища 53 съ 2.705 ученици отъ двата пола; отъ търговско-индустриалнитъ камари — 6 училища срѣдни и практически съ 1487 ученика; отъ окръжнитъ съвети—8 срѣдни и практически училища съ 520 ученика; отъ общинитъ — 8 девически стопански училища и занаятчийски курсове съ 241 ученика; отъ женскитъ дружества — 24 практически стопански училища съ 2136 ученички и отъ частнитъ лица—9 практически стопански училища съ 427 ученички. Всички тия училища сж отъ най-разнообразни отрасли на занаятчийството: механо-технически, столарски, коларски, кошничарски, тъкачески, грънчарски, шивашки дамско-шапкарски и т. н.

Потикътъ за следване въ тия училища н тѣй силенъ, че помѣщенията сж се указвали недостатъчни. Презъ последнитъ петъ години се предвиждаха всѣка година доста голѣми суми за постройка на нови помѣщения и разширение на старитъ. Презъ течащата финансова 1928-1929 година ще се изразходватъ за тая цѣль отъ държавния бюджетъ около 10 милиона лева и отъ бюджетитъ на търговско-индустриалнитъ камари, постояннитъ комисии и частни фондове около 8 милиона лева.

Паралелно съ разширяването мрежата на промишлнитъ училища и увеличаването въ тѣхъ броя на ученицитъ въ бюджета на държавата, търговскитъ

камари, окръжнитъ и общински съвети се предвиждатъ всѣка година все по-голѣми суми за издържката на тия промишлено-занаятчийски училища.

Заедно съ това Министерството на Търговията, Промислеността и Труда се е стремяло да подкрепи въ тая насока и частната инициатива, като е отпуснало за целта на разни лица и дружества субсидии.

Освенъ засилването на общитъ професионални занаятчийски училища, нашиятъ законодателъ се е старалъ да се даде тласъкъ за развитието на възпитанието, на техническо и общо образование и на младежитъ, които вече сж се предали на известни занайти—чирацитъ—бждецитъ наследници на сегашнитъ майстори. Обучението на младия работникъ-чиракъ е социаленъ въпросъ, тѣсно свързанъ съ бждецето на нашето занаятчийство. За тая целъ у насъ се въведе задължителното образование на чирацитъ въ областта на занаята, който тѣ сж избрали за бждещъ поминъкъ. Задължително по нѣколко часа седмично, подъ страхъ на глоба за майсторитъ и родителитъ, всѣки чиракъ трѣбва да посещава дневнитъ специални професионални курсове и училища, които държавата, търговско-индустриалнитъ камари, окръжнитъ и общински съвети създаватъ за обучението на чирацитъ. Въ тия дневни училища, както тѣ сж наредени въ западнитъ културни държави, край общата и специална теоретическа подготовка, която се дава на чирацитъ — ученици се застъпва и практическото обучение по съответния занаятъ, който той не може систематически и изцѣло да изучи въ работилницата на своя майсторъ. Тукъ особено внимание се обръща за обучението въ разнитъ занаяти на сирацитъ на нашитъ герои отъ войнитъ. За тѣхъ необходимото обучение е подъ контрола на държавата и сж създадени специални приюти и пансиони за живѣнето имъ.

Инициативата за чирашкитъ курсове и училища, подхваната презъ 1910 г. следъ гласуването на закона за организиране и подпомагане на занаятитъ, постепенно получава по-широко развитие. Чирашки училища има за сега открити и издържани отъ търговско-индустриалнитъ камари въ София, Варна, Пловдивъ, Русе и Бургасъ и презъ на-